

Брюксел, 17.10.2018 г.
COM(2018) 693 final

ANNEX 2

ПРИЛОЖЕНИЕ

към

предложение за Решение на Съвета

за сключване на Споразумението за защита на инвестициите между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Социалистическа република Виетнам, от друга страна

ПРИЛОЖЕНИЯ
КЪМ СПОРАЗУМЕНИЕТО ЗА ЗАЩИТА НА ИНВЕСТИЦИИТЕ
МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И НЕГОВИТЕ ДЪРЖАВИ ЧЛЕНКИ, ОТ ЕДНА СТРАНА,
И СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕПУБЛИКА ВЬЕТНАМ, ОТ ДРУГА СТРАНА:

Приложение 1: Компетентни органи

Приложение 2: Приложимо за Виетнам освобождаване от изискването за национално третиране

Приложение 3 Договореност относно третирането на инвестициите

Приложение 4: Договореност относно отчуждаването

Приложение 5: Публичен дълг

Приложение 6: Списък на инвестиционните споразумения

Приложение 7: Процедурен правилник

Приложение 8: Кодекс за поведение на арбитрите и медиаторите

Приложение 9: Механизъм за медиация

Приложение 10: Механизъм за медиация при спорове между инвеститори и страните

Приложение 11: Кодекс за поведение на членовете на Съда, членовете на Апелативния съд и медиаторите

Приложение 12: Паралелни производства

Приложение 13: Работни процедури на Апелативния съд

КОМПЕТЕНТНИ ОРГАНИ

В случая на ЕС като страна по споразумението компетентните органи, които могат да разпореждат действията, посочени в член 2.2 (Инвестиции и регулаторни мерки и цели), параграф 4, са Европейската комисия, Съдът на Европейския съюз или — при прилагане на правото на Съюза в областта на държавната помощ — администрация, орган или национална юрисдикция на държава членка. В случая на Виетнам компетентните органи, които могат да разпореждат действията, посочени в член 2.2 (Инвестиции и регулаторни мерки и цели), параграф 4, са правителството на Виетнам или министър-председателят на Виетнам, администрация, орган или национална юрисдикция.

ПРИЛОЖИМО ЗА ВИЕТНАМ ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ИЗИСКВАНЕТО ЗА
НАЦИОНАЛНО ТРЕТИРАНЕ

1. В следните сектори, подсектори или сфери на дейност Виетнам може да приеме или да запази в сила всяка мярка по отношение на попадаща в обхвата инвестиция, която не е в съответствие с член 2.3 (Национално третиране), при условие че подобна мярка не е в противоречие с ангажиментите, посочени в приложение 8-Б (Списък на специфичните ангажименти на Виетнам) към Споразумението за свободна търговия:
 - а) вестници и новинарски агенции, издателска и полиграфична дейност, радио- и телевизионно разпръскване, под каквато и да било форма;
 - б) създаване и разпространение на културни продукти, включително видео записи;
 - в) създаване, разпространение и прожектиране на телевизионни програми и кинематографични произведения;
 - г) разследване и охранителни дейности;
 - д) геодезия и картография;
 - е) начално и средно образование;
 - ж) изследване, проучване и експлоатация на нефт и природен газ, полезни изкопаеми и природни ресурси;

- з) водноелектрическа и ядрена енергия; пренос и/или разпространение енергия;
- и) каботажни транспортни услуги;
- й) рибарство и аквакултури;
- к) горско и ловно стопанство;
- л) лотария, залагания и хазартни игри;
- м) съдебно-административни услуги, включително, но не само услуги, свързани с гражданството;
- н) защита на правата с гражданскоправни средства;
- о) производство на военни материали или оборудване;
- п) осигуряване на функционирането и управление на речни пристанища, морски пристанища и летища; и
- р) субсидии.

2. Ако Виетнам приеме или запази в сила такава мярка след датата на влизане в сила на настоящото споразумение, с нея не може да се изисква от инвеститор от Европейския съюз като страна по споразумението, на основание на неговото гражданство, да продава или да се разпорежда по друг начин с инвестиция, която вече съществува към момента на влизане в сила на тази мярка.

ДОГОВОРЕНОСТ ОТНОСНО ТРЕТИРАНЕТО НА ИНВЕСТИЦИИТЕ

Страните потвърждават своята взаимна договореност относно прилагането на член 2.5 (Третиране на инвестициите), параграф 6:

1. Независимо от условието, посочено в член 2.5 (Третиране на инвестициите), параграф 6, буква а), инвеститор, който води спор, попадащ в приложното поле на глава 3 (Уреждане на спорове), раздел Б (Разрешаване на спорове между инвеститори и страните), със страната, с която е сключил писмено споразумение, което е сключено и е започнало да поражда действие преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение, може да се позовава на член 2.5 (Третиране на инвестициите), параграф 6 в съответствие с процедурите и при условията, предвидени в настоящото приложение.
2. Писмените споразумения, които са сключени и са започнали да пораждат действие преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение и които отговарят на условията, посочени в настоящия параграф, могат да бъдат нотифицирани в срок от една година от датата на влизане в сила на настоящото споразумение. Тези писмени споразумения трябва:
 - а) да отговарят на всички условия, посочени в член 2.5 (Третиране на инвестициите), параграф 6, букви б) — г), и

б) да са били сключени или:

- i) от Виетнам с инвеститори от държавите — членки на Съюза, посочени в параграф 8 от настоящото приложение, или техните попадащи в обхвата инвестиции; или
- ii) от една от държавите — членки на Съюза, посочени в параграф 8 от настоящото приложение, с инвеститори от Виетнам или техните попадащи в обхвата инвестиции.

3. Процедурата за уведомяване относно писмените споразумения, посочени в параграф 1, е следната:

а) уведомлението трябва да включва:

- i) името, националността и адреса на инвеститора, който е страна по писменото споразумение, за което се прави уведомлението, естеството на попадащата в обхвата инвестиция на този инвеститор, а когато писменото споразумение се сключва от попадащата в обхвата инвестиция на този инвеститор — наименованието, адреса и мястото на учредяване на инвестицията; и
- ii) копие от писменото споразумение, включително всички негови инструменти;

и

б) уведомления за писмените споразумения се подават в писмен вид до следния компетентен орган:

- i) в случая на Виетнам — Министерството на планирането и инвестициите; и

ii) в случая на ЕС като страната по споразумението — Европейската комисия.

4. Уведомлението, посочено в параграфи 2 и 3, не поражда никакви материални права за инвеститора, който е страна по писменото споразумение, за което се прави уведомлението, нито за неговата инвестиция.
5. Компетентните органи, посочени в параграф 3, буква б), изготвят списък на писмените споразумения, за които са подадени уведомления в съответствие с параграфи 2 и 3.
6. В случай на спор във връзка с някое от писмените споразумения, за които са подадени уведомления, съответният компетентен орган проверява дали споразумението отговаря на всички условия, посочени в член 2.5 (Третиране на инвестициите), параграф 6, букви б) — г), и дали е в съответствие с процедурите, определени в настоящото приложение.
7. Даден инвеститор не може да претендира, че член 2.5 (Третиране на инвестициите), параграф 6 се прилага за писменото споразумение, ако при проверката в съответствие с параграф 6 от настоящото приложение се стигне до заключението, че изискванията на посочения параграф не са изпълнени.
8. Държавите — членки на Съюза, посочени в параграф 2, буква б) от настоящото приложение, са Германия, Испания, Нидерландия, Австрия, Румъния и Обединеното кралство.

ДОГОВОРЕНОСТ ОТНОСНО ОТЧУЖДАВАНЕТО

Страните потвърждават своята взаимна договореност относно отчуждаването:

1. Отчуждаването, както е посочено в член 2.7 (Отчуждаване), параграф 1, може да бъде пряко или косвено, както следва:
 - а) пряко отчуждаване настъпва, когато дадена инвестиция се национализира или по друг начин пряко се отчуждава чрез официално прехвърляне на собствеността или директно изземване; и
 - б) непряко отчуждаване настъпва, когато дадена мярка или серия от мерки на някоя от страните имат ефект, равностоеен на пряко отчуждаване, доколкото на инвеститора се отнемат основни елементи на собствеността му върху неговата инвестиция, включително правото на използване и владение на инвестицията и на разпореждане с нея, без официално прехвърляне на собствеността или директно изземване.

2. За определяне на това дали в конкретна ситуация дадена мярка или серия от мерки на някоя от страните представляват непряко отчуждаване е необходимо индивидуално и основано на факти проучване, при което наред с другото се разглежда:
- а) икономическото въздействие на мярката или серията от мерки, въпреки че фактът, че дадена мярка или серия от мерки на някоя от страните оказват неблагоприятно въздействие върху икономическата стойност на инвестицията сам по себе си не доказва, че е извършено такова отчуждаване;
 - б) продължителността на мярката или серията от мерки или на последиците от тях; и
 - в) характерът на мярката или серията от мерки, по-специално целта, контекстът и търсеното въздействие.
3. Недискриминационната мярка или серия от мерки, приети от някоя от страните, които целят да се защитят легитимните цели на публичната политика, не представляват непряко отчуждаване, освен в редките случаи, когато въздействието на такава мярка или серия от мерки е толкова тежко предвид предназначението на мерките, че изглежда явно прекомерно.
-

ДЪРЖАВЕН ДЪЛГ

1. Не се допуска предявяването на иск за това, че реструктурирането на дълг на една от страните нарушава задължение по глава 2 (Защита на инвестициите), или ако такъв иск вече е предявен, той не може да бъде разглеждан по реда на глава 3 (Уреждане на спорове), раздел Б (Разрешаване на спорове между инвеститори и страните), ако това реструктуриране представлява договорено реструктуриране към момента на предявяване на иска или става договорено реструктуриране след предявяването на иска, с изключение на случая на иск, с който се твърди, че реструктурирането нарушава член 2.3 (Национално третиране) или член 2.4 (Третиране като най--облагодетелствана нация).

2. Без да се засяга глава 3 (Уреждане на спорове), раздел Б (Разрешаване на спорове между инвеститори и страните), член 3.33 (Предявяване на иск) и при спазване на параграф 1 от настоящото приложение, инвеститорът не може да предяви иск по реда на глава 3 (Уреждане на спорове), раздел Б (Разрешаване на спорове между инвеститори и страните), с който се твърди, че реструктурирането на дълг на една от страните нарушава член 2.3 (Национално третиране) или член 2.4 (Третиране като най--облагодетелствана нация)¹ или задължение по глава 2 (Защита на инвестициите), освен ако не са изтекли 270 дни от датата на внасяне от страна на ищеца на писмено искане за консултации по член 3.30 (Консултации).

¹ За по-голяма сигурност се счита, че нарушение на член 2.3 (Национално третиране) или на член 2.4 (Третиране като най--облагодетелствана нация) не настъпва единствено по силата на различно третиране, предоставяно от дадена страна на някои категории инвеститори или инвестиции въз основа на различно макроикономическо въздействие, например за избягване на системните рискове или страничните ефекти, или въз основа на допустимост за реструктуриране на дълг.

3. За целите на настоящото приложение:

а) „договорено реструктуриране“ означава реструктуриране или разсрочване на дълг на една от страните, направено чрез:

i) промяна или изменение на дългови инструменти, както е предвидено в условията по тях, включително в приложимото за тях право; или

ii) замяна на дълг или друг подобен процес, при който притежателите на не по-малко от 66 % от общия размер на главницата на неизплатения дълг, предмет на реструктуриране, с изключение на дълг, притежаван от тази страна или от образувания, притежавани или контролирани от нея, са дали съгласието си за такава замяна на дълга или друг процес;

и

б) „приложимо право“ за дългов инструмент означава приложимата правна и регулаторна рамка на дадена държава по отношение на този дългов инструмент.

4. С цел постигане на по-голяма сигурност в случая на Европейския съюз като страна по споразумението, изразът „дълг на една от страните“ включва дълг на правителство на държава — членка на Съюза, или на правителство в държава — членка на Съюза, на централно, регионално или местно равнище.

СПИСЪК НА ИНВЕСТИЦИОННИТЕ СПОРАЗУМЕНИЯ

	Споразумения	Клаузи за автоматично прекратяване
1	Споразумението между Социалистическа република Виетнам и Република Австрия за насърчаване и защита на инвестициите, подписано на 27 март 1995 г.	Член 11, параграф 3
2	Споразумение между Белгийско-люксембургския икономически съюз и Социалистическа република Виетнам за насърчаване и взаимна защита на инвестициите, подписано на 24 януари 1991 г.	Член 14, параграф 2
3	Споразумение между правителството на Република България и правителството на Социалистическа република Виетнам за взаимно насърчаване и защита на инвестициите, подписано на 19 септември 1996 г.	Член 13, параграф 2
4	Споразумение между правителството на Чешката република и правителството на Социалистическа република Виетнам за насърчаване и взаимна защита на инвестициите, подписано на 25 ноември 1997 г. и изменено на 21 март 2008 г.	Член 10, параграф 3

	Споразумения	Клаузи за автоматично прекратяване
5	Споразумение между правителството на Кралство Дания и правителството на Социалистическа република Виетнам за насърчаване и взаимна защита на инвестициите, подписано на 25 август 1993 г.	Член 16, параграф 2
6	Споразумение между правителството на Република Естония и правителството на Социалистическа република Виетнам за насърчаване и защита на инвестициите, подписано на 24 септември 2009 г. и изменено на 3 януари 2011 г.	Член 16, параграф 3
7	Споразумение между правителството на Република Финландия и правителството на Социалистическа република Виетнам за насърчаване и защита на инвестициите, подписано на 21 февруари 2008 г.	Член 16, параграф 4
8	Споразумение между правителството на Френската република и правителството на Социалистическа република Виетнам за насърчаване и взаимна защита на инвестициите, подписано на 26 май 1992 г.	Член 12
9	Споразумение между Федерална република Германия и Социалистическа република Виетнам за насърчаване и взаимна защита на инвестициите, подписано на 3 април 1993 г.	Член 13, параграф 3
10	Споразумение между правителството на Република Гърция и правителството на Социалистическа република Виетнам за насърчаване и взаимна защита на инвестициите, подписано на 13 октомври 2008 г.	Член 13, параграф 3
11	Споразумение между Република Унгария и Социалистическа република Виетнам за насърчаване и взаимна защита на инвестициите, подписано на 26 август 1994 г.	Член 12, параграф 3
12	Споразумение между Италианската република и Социалистическа република Виетнам за насърчаване и защита на инвестициите, подписано на 18 май 1990 г.	Член 14, параграф 2

	Споразумения	Клаузи за автоматично прекратяване
13	Споразумение между правителството на Република Латвия и правителството на Социалистическа република Виетнам за насърчаване и защита на инвестициите, подписано на 6 ноември 1995 г.	Член 13, параграф 4
14	Споразумение между правителството на Република Литва и правителството на Социалистическа република Виетнам за насърчаване и защита на инвестициите, подписано на 27 септември 1995 г.	Член 13, параграф 4
15	Споразумение за насърчаване и взаимна защита на инвестициите между Кралство Нидерландия и Социалистическа република Виетнам, подписано на 10 март 1994 г.	Член 14, параграф 3
16	Споразумение между Република Полша и Социалистическа република Виетнам за насърчаване и взаимна защита на инвестициите, подписано на 31 август 1994 г.	Член 12, параграф 3
17	Споразумение между правителството на Република Румъния и правителството на Социалистическа република Виетнам за насърчаване и взаимна защита на инвестициите, подписано на 1 септември 1994 г.	Член 11, параграф 2
18	Споразумение между правителството на Словашката република и правителството на Социалистическа република Виетнам за насърчаване и взаимна защита на инвестициите, подписано на 17 декември 2009 г.	Член 14, параграф 4

	Споразумения	Клаузи за автоматично прекратяване
19	Споразумение между правителството на Кралство Швеция и правителството на Социалистическа република Виетнам за насърчаване и взаимна защита на инвестициите, подписано на 8 септември 1993 г.	Член 11, параграф 3
20	Споразумение между Кралство Испания и Социалистическа република Виетнам за насърчаване и взаимна защита на инвестициите, подписано на 20 февруари 2006 г.	Член 13, параграф 3
21	Споразумение между правителството на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия и правителството на Социалистическа република Виетнам за насърчаване и защита на инвестициите, подписано на 1 август 2002 г.	Член 14

ПРОЦЕДУРЕН ПРАВИЛНИК

Общи разпоредби

1. За целите на глава 3 (Уреждане на спорове), раздел А (Разрешаване на спорове между страните) и настоящия процедурен правилник (наричан по-долу „Правилникът“):
 - а) „съветник“ означава лице, ангажирано от една от страните по спора да предоставя съвети или да подпомага тази страна във връзка с производството пред арбитражния състав;
 - б) „арбитражен състав“ означава състав, сформиран по силата на член 3.7 (Сформиране на арбитражния състав);
 - в) „арбитър“ означава член на арбитражен състав, формиран по силата на член 3.7 (Сформиране на арбитражния състав);
 - г) „помощник“ означава лице, което в рамките на мандата на определен арбитър извършва проучвания или оказва съдействие на този арбитър при изпълнение на неговите функции;
 - д) „страна ищец“ означава всяка страна, която отправя искане за формиране на арбитражен състав съгласно член 3.5 (Започване на арбитражна процедура);

- е) „ден“ означава един календарен ден;
- ж) „страна ответник“ означава страната, за която се твърди, че нарушава разпоредбите, посочени в член 3.2 (Приложно поле);
- з) „производство“, доколкото не е посочено друго, означава производство по уреждане на спор пред арбитражен състав съгласно глава 3 (Уреждане на спорове), раздел А (Разрешаване на спорове между страните); и
- и) „представител на една от страните“ означава служител или всяко друго лице, назначено от правителствен или държавен орган или от друг публичноправен субект на една от страните, който (което) представлява тази страна за целите на спор по настоящото споразумение.

2. Страната ответник отговаря за административната организация на изслушванията, освен ако страните не са се споразумели за друго. Страните си поделят разноските, свързани с всички организационни въпроси, включително възнаграждението и разноските на арбитражите.

Уведомления

3. Всяка страна и арбитражният състав предават по електронна поща на другата страна всяко искане, известие, писмено изявление или всеки друг документ и на всеки един от арбитражите — писмените изявления и исканията в контекста на арбитража.
Арбитражният състав изпраща документите до страните също по електронна поща. Освен ако се докаже обратното, електронното съобщение се счита за получено в деня на изпращането му. Ако някои от подкрепящите документи са по-големи от 10 мегабайта, те се предоставят в друг електронен формат на другата страна и, когато е приложимо, на всеки от арбитражите, в срок от два дни от датата на изпращане на електронното съобщение.
4. Копие от документите, предадени в съответствие с правило 3, се изпраща на другата страна и, когато е приложимо, на всеки от арбитражите, в деня на изпращане на електронното съобщение по факс, с препоръчана поща, по куриер, като пратка с обратна разписка или чрез всякакво друго далекосъобщително средство, позволяващо регистриране на пратката.
5. Всички уведомления се адресират съответно до Министерството на промишлеността и търговията на Виетнам и до Генерална дирекция „Търговия“ на Европейската комисия.
6. Несъществените технически грешки, допуснати в искане, известие, писмено изявление или друг документ, свързан с производството пред арбитражния състав, могат да бъдат поправени с изпращането на нов документ, в който ясно се посочват промените.

7. Ако последният ден, определен за представянето на документ, съвпада с официален празник във Виетнам или в Съюза, документът се счита за получен на следващия работен ден.

Начало на арбитражното производство

8. Ако съгласно член 3.7 (Сформиране на арбитражния състав) и правила 22, 23 и 49 даден арбитър се избира чрез жребий, тегленето на жребия се провежда по време и на място, избрани от страната ищец, които своевременно се съобщават на страната ответник. Страната ответник може да реши да присъства на тегленето на жребия, ако желае. Във всички случаи тегленето на жребий се провежда с участието на страната/страните, която/които присъства/т.
9. Ако съгласно член 3.7 (Сформиране на арбитражния състав) и правила 22, 23 и 49 даден арбитър се избира чрез жребий и Комитетът има двама председатели, тегленето се извършва от двамата председатели или от техните представители или само от единия председател, ако другият председател или неговият представител не приеме да участва в тегленето на жребия.
10. Страните уведомяват избраните арбитри за тяхното назначаване.
11. Арбитър, който е бил назначен в съответствие с процедурата, установена в член 3.7 (Сформиране на арбитражния състав), потвърждава своята готовност да изпълнява функциите на арбитър към Комитета в срок от пет дни от датата, на която е бил уведомен за своето назначаване.

12. Възнагражденията и разноските, които следва да се заплатят на арбитрите, съответстват на стандартите на СТО. Възнаграждението на помощника на всеки арбитър не надвишава 50 % от възнаграждението на този арбитър.
13. Страните трябва да уведомят арбитражния състав за мандата съгласно член 3.6 (Пълномощия на арбитражния състав), за който са се споразумели, в срок от три дни от постигането на споразумение.

Писмени изявления

14. Страната ищец изпраща своето писмено изявление не по-късно от 20 дни след датата на сформирание на арбитражния състав. Страната ответник представя своето писмено насрещно изявление не по-късно от 20 дни след датата на получаване на писменото изявление на страната ищец.

Работа на арбитражните състави

15. Председателят на арбитражния състав ръководи всички негови заседания. Арбитражният състав може да упълномощи своя председател да взема административни и процедурни решения.
16. Освен ако в глава 3 (Уреждане на спорове) е предвидено друго, арбитражният състав може да осъществява дейността си по всякакъв начин, включително по телефон, факс или с компютърни връзки.

17. Изготвянето на всяко решение е от изключителната компетентност на арбитражния състав и не може да бъде делегирано.
18. Когато възникне процедурен въпрос, който не е уреден в глава 3 (Уреждане на спорове), раздел А (Разрешаване на спорове между страните) и приложения 7 (Процедурен правилник), 8 (Кодекс за поведение на арбитрите и медиаторите) и 9 (Механизъм за медиация), арбитражният състав може, след като се консултира със страните, да приеме подходяща процедура, съвместима с посочените разпоредби.
19. Когато арбитражният състав прецени, че е необходимо да се променят приложимите при производството срокове, различни от предвидените в глава 3 (Уреждане на спорове), раздел А (Разрешаване на спорове между страните), или да се внесат корекции от процедурен или административен характер, той информира писмено страните за мотивите, налагащи промяната или корекцията, като посочва съответния срок или необходимата корекция.

Заместване

20. Ако в рамките на арбитражно производство даден арбитър не може да участва или се оттегли, или трябва да бъде сменен, защото не отговаря на изискванията, посочени в приложение 8 (Кодекс за поведение на арбитрите и медиаторите), се избира негов заместник в съответствие с член 3.7 (Сформиране на арбитражния състав) и с правила 8—11.

21. Когато една от страните счита, че даден арбитър не отговаря на изискванията, посочени в приложение 8 (Кодекс за поведение на арбитрите и медиаторите), поради което той следва да бъде сменен, същата страна следва да уведоми другата страна в срок от 15 дни от датата на получаване на доказателства за обстоятелствата, свидетелстващи за сериозно нарушение от страна на арбитъра на приложение 8 (Кодекс за поведение на арбитрите и медиаторите).
22. Когато една от страните счита, че даден арбитър, различен от председателя, не отговаря на изискванията, посочени в приложение 8 (Кодекс за поведение на арбитрите и медиаторите), поради което следва да бъде заменен, страните провеждат консултация и, ако постигнат съгласие, избират нов арбитър в съответствие с член 3.7 (Сформиране на арбитражния състав) и правила 8—11.

Ако страните не постигнат съгласие относно необходимостта от смяна на даден арбитър, всяка от страните може да поиска въпросът да бъде отнесен до председателя на арбитражния състав, който взема окончателното решение.

Ако в резултат на такова искане председателят установи, че арбитърът не отговаря на изискванията, посочени в приложение 8 (Кодекс за поведение на арбитрите и медиаторите), поради което следва да бъде заменен, се избира нов арбитър в съответствие с член 3.7 (Сформиране на арбитражния състав) и с правила 8—11.

23. Когато една от страните счита, че председателят на арбитражния състав не отговаря на изискванията, посочени в приложение 8 (Кодекс за поведение на арбитрите и медиаторите), поради което следва да бъде заменен, страните провеждат консултация и, ако постигнат съгласие, избират нов председател в съответствие с член 3.7 (Сформиране на арбитражния състав) и с правила 8—11.

Ако страните не постигнат съгласие за необходимостта от смяна на председателя, една от страните може да поиска въпросът да бъде отнесен до едно от останалите лица от подписъка с председатели, съставен съгласно член 3.23, параграф 1, буква в) (Списък на арбитрите). Името на това лице се избира чрез жребий от председателя на Комитета по търговията или от упълномощен негов представител. Решението на така избраното лице относно необходимостта от смяна на председателя е окончателно.

Ако това лице реши, че първоначалният председател не отговаря на изискванията, посочени в приложение 8 (Кодекс за поведение на арбитрите и медиаторите), поради което следва да бъде заменен, същото лице избира чрез жребий нов председател сред останалите лица от подписъка с председатели, съставен съгласно член 3.23, параграф 1, буква в) (Списък на арбитрите). Изборът на новия председател се извършва в срок от пет дни от датата на съобщаване на датата на решението, предвидено в настоящото правило.

24. Производството пред арбитражния състав се спира за периода, в който се изпълняват процедурите, посочени в правила 21—23.

Изслушвания

25. Председателят на арбитражния състав определя датата и часа на изслушването, след като се консултира със страните и с арбитрите. Председателят потвърждава писмено на страните датата и часа. Тази информация се прави обществено достояние от страната, която отговаря за административната организация на производството, освен ако изслушването се провежда при закрити врата. Арбитражният състав може да реши да не насрочи такова изслушване, освен ако една от страните възрази срещу това.

26. Арбитражният състав може да насрочи допълнителни изслушвания, ако страните се договорят за това.
27. Всички арбитри присъстват от началото до края на всяко едно изслушване.
28. Следните лица могат да присъстват на изслушванията, независимо дали производството се провежда при открити или закрити врата:
- а) представителите на страните;
 - б) съветниците на страните;
 - в) експертите;
 - г) членовете на административния персонал, устните преводачи, писмените преводачи и съдебните протоколисти; и
 - д) помощниците на арбитрите.
29. Единствено представителите и съветниците на страните, както и експертите имат право да вземат думата пред арбитражния състав.
30. Най-късно пет дни преди датата на изслушването всяка от страните представя на арбитражния състав списък с имената на лицата, които ще пледират или ще представят изложения от нейно име по време на изслушването, както и на другите представители или съветници, които ще присъстват на изслушването.

31. Арбитражният състав провежда изслушването по посочения по-долу ред, като осигурява на страната ищец и на страната ответник еднакво процесуално време:

Доводи

- а) доводи на страната ищец;
- б) доводи на страната ответник.

Възражения

- а) отговор на страната ищец;
- б) реплика на страната ответник.

32. Арбитражният състав може да отправя въпроси към всяка от страните или към експертите във всеки един момент от изслушването.

33. Арбитражният състав предприема необходимото за съставянето на протокол от всяко изслушване и възможно най-бързото изпращане на препис от него на страните. Страните могат да направят коментари по протокола и арбитражният състав може да вземе под внимание тези коментари.

34. Всяка една от страните може да представи допълнително писмено изявление по всеки един от въпросите, повдигнати по време на изслушването, в срок от 10 дни от датата на изслушването.

Писмени въпроси

35. Арбитражният състав има право във всеки момент на производството да отправя писмено въпроси към едната или към двете страни. Всяка една от страните получава копие от всеки въпрос, поставен от арбитражния състав.
36. Всяка една от страните предоставя на другата страна копие от своя писмен отговор на въпросите на арбитражния състав. На всяка от страните се предоставя възможност да изрази писмено мнение по отговора на другата страна в срок от пет дни от датата на неговото получаване.

Поверителност

37. Всяка страна и нейните съветници третираат като поверителна всяка информация, предоставена на арбитражния състав и определена като поверителна от другата страна. Когато една от страните предоставя на арбитражния състав поверителен вариант на своите писмени изявления, тя предоставя също така, по искане на другата страна, неповерително резюме на информацията, която се съдържа в нейните изявления и която може да бъде оповестена публично, не по-късно от 15 дни след датата на искането или на изявлението, която от двете е по-късна, както и обяснение на това защо неоповестената информация е поверителна. Никоя разпоредба от настоящия правилник не възпрепятства правото на която и да било от страните публично да огласи своите позиции, при условие че при позоваване на предоставена от другата страна информация не оповестява информация, определена от последната като поверителна. Арбитражният състав заседава при закрити врата, когато изявлението и доводите на една от страните съдържат поверителна информация. Страните и техните съветници са длъжни да спазват поверителния характер на информацията, представена по време на изслушванията на арбитражния състав, когато изслушванията се провеждат при закрити врата.

Контакти *ex parte*

38. Арбитражният състав се въздържа от срещи или контакти с която и да било от страните в отсъствието на другата страна.
39. Никой арбитър няма право да обсъжда какъвто и да било аспект на предмета на производството с едната или и с двете страни в отсъствието на другите арбитри.

Изявления *Amicus curiae*

40. Ако страните не са се споразумели за друго в срок от три дни след сформирването на арбитражния състав, той може да приема неизискани от него писмени изявления на физически или юридически лица, установени на територията на една от страните, които са независими от правителствата на страните, ако изявленията са изготвени до 10 дни след сформирването на арбитражния състав, кратки са и в никой случай не надвишават 15 печатни страници с двойна разредка между редовете и се отнасят пряко до фактическата или правната страна на въпроса, разглеждан от арбитражния състав.
41. Изявлението включва описание на физическото или юридическото лице, което го представя, включително националната му принадлежност или мястото му на установяване, естеството на неговите дейности, правния му статут, общите цели и източника му на финансиране, и посочва точно интереса на това лице в арбитражното производство. То се изготвя на езиците, избрани от страните в съответствие с правила 39 и 40.

42. Арбитражният състав изброява в своето решение всички постъпили при него изявления, които съответстват на правила 41 и 42. Арбитражният състав не е длъжен да анализира в своето решение доводите, изтъкнати в тези изявления. Страните се уведомяват за всяко от тези изявления с цел да представят своите коментари. Коментарите на страните се представят в срок от 10 дни и се вземат под внимание от арбитражния състав.

Неотложни случаи

43. При неотложните случаи, посочени в глава 3 (Уреждане на спорове), раздел А (Разрешаване на спорове между страните), арбитражният състав изменя по целесъобразност и след консултиране със страните посочените в настоящия правилник срокове и уведомява страните за тези изменения.

Писмен и устен превод

44. По време на консултациите, посочени в член 3.3 (Консултации), и не по-късно от датата на заседанието, посочено в член 3.8 (Производство по уреждане на спор пред арбитражен състав), параграф 2, страните полагат усилие да постигнат съгласие относно общ работен език на производството пред арбитражния състав.
45. Ако страните не успеят да постигнат съгласие относно общ работен език, всяка страна изготвя писмените си изявления на избрания от нея език, който следва да е един от работните езици на СТО.

46. Решенията на арбитражния състав се изготвят на езика или езиците, избрани от страните.
47. Всяка от страните може да представи коментарите си по точността на всеки писмен превод на документ, изготвен съгласно настоящия правилник.
48. Всички разходи за писмен превод на решения на арбитражния състав се поделят поравно между страните.

Други процедури

49. Настоящият правилник се прилага и по отношение на производствата по член 3.3 (Консултации), член 3.13 (Разумен срок за изпълнение), член 3.14 (Преглед на мярка, предприета с цел изпълнение на посоченото в окончателния доклад), член 3.15 (Временни средства за защита в случай на неизпълнение) и член 3.16 (Преглед на мярка, предприета с цел изпълнение, след приемането на временни средства за защита в случай на неизпълнение). В този случай сроковете, предвидени в настоящия правилник, се адаптират съобразно специалните срокове, определени за приемането на решение от арбитражния състав при посочените други процедури.

КОДЕКС ЗА ПОВЕДЕНИЕ НА АРБИТРИТЕ И МЕДИАТОРИТЕ

Определения

1. За целите на настоящия кодекс за поведение:
 - а) „арбитър“ означава член на арбитражен състав, сформиран по силата на член 3.7 (Сформиране на арбитражния състав);
 - б) „помощник“ означава лице, което в рамките на мандата на определен арбитражър извършва проучвания или оказва съдействие на този арбитражър при изпълнение на неговите функции;
 - в) „кандидат“ означава лице, чието име фигурира в списъка на арбитражите, посочен в член 3.23 (Списък на арбитражите), и чиято кандидатура за назначаване като член на арбитражен състав се разглежда по реда на член 3.7 (Сформиране на арбитражния състав);
 - г) „медиатор“ означава лице, което осъществява процедура по медиация в съответствие с приложение 9 (Механизъм за медиация);

- д) „производство“, доколкото не е посочено друго, означава производство по уреждане на спор пред арбитражен състав съгласно глава 3 (Уреждане на спорове), раздел А (Разрешаване на спорове между страните); и
- е) „персонал“, по отношение на арбитър, означава лицата, които са под ръководството и контрола на съответния арбитър, с изключение на помощниците.

Отговорности

- 2. Кандидатите и арбитрите избягват всяко явно и привидно нарушаване на деонтологичните норми, са независими и безпристрастни, избягват всеки пряк или косвен конфликт на интереси и съблюдават строги норми на поведение, за да се гарантират почтеността и безпристрастността в рамките на механизма за уреждане на спорове. Бившите арбитри спазват задълженията, предвидени в правила 15—18 от настоящия кодекс за поведение.

Задължения за деклариране

- 3. Преди назначаването му за арбитър съгласно глава 3 (Уреждане на спорове), раздел А (Разрешаване на спорове между страните) кандидатът е длъжен да декларира наличието на евентуален интерес, връзки или други обстоятелства, които биха могли да повлияят на неговата независимост или безпристрастност, или които биха могли логично да създадат впечатление за нарушаване на деонтологичните норми или за пристрастност по време на производството. За тази цел кандидатът е длъжен да полага всички разумни усилия, за да се информира за съществуването на такива интереси, връзки или обстоятелства.

4. Кандидатите или арбитрите сезират писмено Комитета с информация за действително извършени или потенциални нарушения на настоящия кодекс за поведение, за да бъдат разгледани от страните.
5. След като бъде назначен, всеки арбитър е длъжен да продължи да полага всички разумни усилия, за да се информира за посочените в правило 3 от настоящия кодекс за поведение интереси, връзки или обстоятелства и да ги декларира писмено пред Комитета, за да бъдат разгледани от страните. Задължението за деклариране е постоянно и изисква от всеки арбитър да декларира съществуването на всякакви интереси, връзки или обстоятелства, които могат да възникнат на всеки етап от производството.

Задължения на арбитрите

6. Арбитърът изпълнява съвестно и своевременно задълженията си по време на цялото производство по справедлив начин и със старание.
7. Арбитърът разглежда единствено онези въпроси, които са повдигнати по време на производството и са от значение за вземането на решение, и не може да делегира това правомощие на друго лице.
8. Арбитърът предприема всички подходящи мерки, за да се увери, че неговият помощник и персонал са запознати със съдържанието на правила 2, 3, 4, 5, 16, 17 и 18 от настоящия кодекс за поведение и спазват техните изисквания.
9. Никой арбитър няма право да установява контакти *ex parte*, свързани с производството.

Независимост и безпристрастност на арбитрите

10. Арбитърът е длъжен да избягва създаването на впечатление за нарушаване на деонтологичните норми и да не се влияе от личен интерес, външен натиск, съображения от политически характер, брожения в обществото и лоялност към някоя от страните или страх от критика.
11. Никой арбитър няма право пряко или косвено да поема задължения или да приема облаги под каквато и да било форма, което по някакъв начин би възпрепятствало или би създавало впечатление за възпрепятстване на надлежното изпълнение на неговите задължения.
12. Никой арбитър не използва положението, което заема в арбитражния състав, за да обслужва лични или частни интереси; същевременно той трябва да се въздържа от каквото и да било действие, което може да създаде впечатление, че други лица са в състояние да му окажат влияние.
13. Никой арбитър не позволява поведението или преценката му да бъдат повлияни от връзки или отговорности от финансов, търговски, професионален, личен или обществен характер.
14. Всеки арбитър трябва да се въздържа от установяване на каквито и да било връзки или придобиване на всякакви финансови облаги, които биха могли да повлияят на неговата безпристрастност или които биха могли логично да създадат впечатление за нарушаване на деонтологичните норми или за пристрастност.

Задължения на бившите арбитри

15. Всички бивши арбитри се въздържат от действия, които могат да създадат впечатление за проявена пристрастност при изпълнение на задълженията им или за извлечена изгода от решението на арбитражния състав.

Поверителност

16. Никой настоящ или бивш арбитър в нито един момент не трябва да разгласява или използва сведения, които не са общоизвестни и са свързани с производството, или са му станали известни по време на производството, освен за целите на производството, и в никакъв случай не трябва да разгласява или използва тези сведения за своя собствена изгода или за изгода на други лица, или с цел да увреди интересите на други лица.
17. Арбитърът няма право да разгласява решението на арбитражния състав или части от него преди неговото публикуване в съответствие с глава 3 (Уреждане на спорове), раздел А (Разрешаване на спорове между страните).
18. Никой настоящ или бивш арбитър не може да разгласява в нито един момент съдържанието на обсъжданите от арбитражния състав въпроси или мнението на който и да било от арбитрите.

Разноски

19. Всеки арбитър води архив и представя окончателен отчет за времето, посветено на процедурата, и за своите разноски, както и за времето и разноските на своя помощник и персонал.

Медиатори

20. Настоящият кодекс за поведение се прилага *mutatis mutandis* по отношение на медиаторите.

МЕХАНИЗЪМ ЗА МЕДИАЦИЯ

ЧЛЕН 1

Цел

Целта на настоящото приложение е да улесни намирането на взаимноприемливи решения посредством комплексна и бърза процедура с помощта на медиатор, посочена в член 3.4 (Механизъм за медиация).

РАЗДЕЛ А

ПРОЦЕДУРА ПО МЕДИАЦИЯ

ЧЛЕН 2

Искане на информация

1. Преди започването на процедурата по медиация всяка страна може да поиска по всяко време и в писмена форма информация относно мярка, която засяга неблагоприятно инвестициите между страните. Страната, до която е отправено такова искане, дава писмен отговор в срок от 20 дни, в който се съдържат коментарите ѝ по информацията, съдържаща се в искането.

2. Когато отговарящата страна счита, че не е практически възможно да представи отговор в срок от 20 дни, тя съобщава на отправилата искането страна причините за неспазването на срока, както и прогноза за най-краткия срок, в който ще може да предостави отговор.

ЧЛЕН 3

Започване на процедурата по медиация

1. Всяка от страните може по всяко време да поиска страните да започнат процедура по медиация. Това искане се отправя писмено към другата страна. Искането трябва да е достатъчно подробно, така че да представя ясно причините за загрижеността на отправящата искането страна, както и да съдържа следното:
 - а) посочване на конкретната спорна мярка;
 - б) описание на предполагаемото неблагоприятно въздействие върху инвестициите между страните, което отправящата искането страна счита, че мярката оказва или би могла да окаже; и
 - в) обяснение за това по какъв начин според отправящата искането страна това въздействие е свързано с мярката.
2. Процедурата по медиация може да бъде започната единствено по взаимно съгласие на страните. Страната, към която е отправено искане съгласно параграф 1, разглежда добронамерено искането и отговаря писмено дали го приема или отхвърля в срок от 10 дни от датата на неговото получаване.

ЧЛЕН 4

Избор на медиатор

1. В началото на процедурата по медиация страните полагат усилия да постигнат съгласие относно избора на медиатор не по-късно от 15 дни след датата на получаване на отговора, посочен в член 3 (Започване на процедурата по медиация), параграф 2 от настоящото приложение.
2. В случай че страните не могат да постигнат съгласие относно избора на медиатор в срока, посочен в параграф 1, всяка от страните може да поиска от председателя на Комитета или неговия представител да избере медиатор чрез жребий от списъка, съставен съгласно член 3.23 (Списък на арбитражите). За избора чрез жребий се канят със своевременно предизвестие представители на страните. Във всички случаи тегленето на жребий се провежда с участието на страната или страните, които присъстват.
3. Председателят на Комитета или негов представител избира медиатора в срок от пет работни дни от отговора, посочен в параграф 2, от която и да било от двете страни.
4. Ако списъкът, предвиден в член 3.23 (Списък на арбитражите), не е съставен към момента на подаване на искане съгласно член 3 (Започване на процедурата по медиация) от настоящото приложение, медиаторът се избира чрез жребий измежду лицата, които са били официално предложени от едната или от двете страни.
5. Медиаторът не трябва да бъде гражданин на нито една от страните, освен ако страните не са се споразумели за друго.

6. Медиаторът помага на страните по безпристрастен и прозрачен начин да придобият повече яснота във връзка с мярката и възможното ѝ въздействие върху търговията, както и да постигнат взаимноприемливо решение. Приложение 8 (Кодекс за поведение на арбитрите и медиаторите) се прилага *mutatis mutandis* за медиаторите. Правила 3—7 (Уведомления) и правила 44—48 (Писмени и устни преводи) от приложение 7 (Процедурен правилник) се прилагат *mutatis mutandis*.

ЧЛЕН 5

Правила на процедурата по медиация

1. В срок от 10 дни от датата на назначаване на медиатора страната, поискала процедурата по медиация, представя писмено на медиатора и на другата страна подробно описание на проблема, по-специално на функционирането на спорната мярка и нейното въздействие върху търговията. В срок от 20 дни от датата на представяне на това описание другата страна може да представи писмено своите коментари по отношение на описанието на проблема. Всяка от страните може да включи в своето описание или коментари всякаква информация, която счита за целесъобразна.
2. Медиаторът може да реши кой е най-подходящият начин за изясняване на въпросната мярка и нейното евентуално въздействие върху търговията. По-специално медиаторът може да организира срещи между страните, да се консултира с тях заедно или поотделно, да потърси помощ от съответните експерти и заинтересовани лица или да се консултира с тях, както и да предоставя всякаква допълнителна подкрепа по искане на страните. Преди да потърси помощ от съответните експерти и заинтересовани лица или да се консултира с тях, медиаторът се консултира със страните.

3. Медиаторът може да даде съвет или да предложи решение за обсъждане от страните, които могат да приемат или да отхвърлят предложеното решение или да постигнат съгласие за друго решение. Медиаторът не дава съвети или становища относно съвместимостта на спорната мярка.
4. Процедурата по медиация се провежда на територията на страната, към която е отправено искането, или по взаимно съгласие — на друго място или по друг начин.
5. Страните полагат усилия да стигнат до взаимноприемливо решение в срок от 60 дни от назначаването на медиатора. Докато не бъде постигнато окончателно споразумение страните могат да разгледат евентуални временни решения, особено ако мярката се отнася до нетрайни стоки.
6. Взаимноприемливото решение може да бъде прието с решение на Комитета. Всяка страна може да предвиди, че изпълнението на такова решение зависи от извършването на всички необходими вътрешни процедури. Взаимноприемливите решения се правят обществено достояние. Публично разгласеният вариант не може да съдържа информация, която някоя от страните е определила като поверителна.
7. По искане на страните медиаторът им предава в писмена форма проект на фактологичен доклад, в който се обобщават:
 - а) спорната мярка — предмет на процедурата по медиация;
 - б) следваните процедури; и

- в) всички взаимноприемливи решения, постигнати като краен резултат от процедурата по медиация, включително евентуални временни решения.

Медиаторът дава на страните срок от 15 дни за коментари по проекта на фактологичния доклад. След като разгледа коментарите, предоставени от страните в указания срок, медиаторът предоставя на страните окончателен фактологичен доклад в писмена форма в срок от 15 дни. Фактологичният доклад не съдържа тълкувания на настоящото споразумение.

8. Процедурата по медиация се прекратява:

- а) с приемането на взаимноприемливо решение от страните — на датата на неговото приемане;
- б) по взаимно съгласие между страните на който и да било етап от процедурата по медиация — на датата на постигане на такова съгласие;
- в) с писмена декларация на медиатора след консултация със страните, че по-нататъшните усилия за осъществяване на медиация биха били безрезултатни — на датата на тази декларация; или
- г) с писмена декларация на една от страните след разглеждане на възможностите за взаимноприемливо решение в рамките на процедурата по медиация и след като бъдат взети предвид съветите и предложените от медиатора решения — на датата на тази декларация.

РАЗДЕЛ Б

ИЗПЪЛНЕНИЕ

ЧЛЕН 6

Изпълнение на взаимноприемливо решение

1. Когато страните са постигнали съгласие относно определено решение, всяка от тях предприема мерките, необходими за изпълнението на взаимноприемливото решение в уговорения за това срок.
2. Изпълняващата страна уведомява писмено другата страна относно всички предприети стъпки или мерки за изпълнението на взаимноприемливото решение.

РАЗДЕЛ В

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 7

Поверителност и отношение към уреждането на спора

1. Освен ако страните не се споразумеят за друго и без да се засягат разпоредбите на член 5 (Правила на процедурата по медиация), параграф 6 от настоящото приложение, всички стъпки на процедурата по медиация, включително всякакви съвети или предложени решения, са поверителни. Всяка страна обаче може да оповести публично факта, че е в ход процедура по медиация.

2. Процедурата по медиация не засяга правата и задълженията на страните съгласно глава 3 (Уреждане на спорове) или всяко друго споразумение.
3. Не се изисква провеждането на консултации съгласно глава 3 (Уреждане на спорове) преди започване на процедурата по медиация. Преди да започне процедурата по медиация обаче от съответната страна се очаква да изчерпи останалите възможности, предвидени в тази връзка в разпоредбите за сътрудничество или консултация на настоящото споразумение.
4. В други процедури по уреждане на спор съгласно настоящото споразумение или всяко друго споразумение никой от страните не може да се позовава на или да представя като доказателство, нито пък арбитражният състав може да взема под внимание:
 - а) позициите, възприети от другата страна в хода на процедурата по медиация, или информацията, събрана съгласно член 5 (Правила на процедурата по медиация), параграф 2 от настоящото приложение;
 - б) обстоятелството, че другата страна е изразила своята готовност да приеме конкретно решение във връзка с мярката, предмет на медиацията; или
 - в) съветите или предложенията на медиатора.
5. Никой медиатор не може да изпълнява функция на арбитър или на член на арбитражен състав в производство по уреждане на спор съгласно настоящото споразумение или съгласно Споразумението за СТО, което се отнася за същия въпрос, по който той е бил медиатор.

ЧЛЕН 8

Срокове

Всеки срок, посочен в настоящото приложение, може да бъде изменен по взаимно съгласие на страните.

ЧЛЕН 9

Разноски

1. Всяка от страните заплаща собствените си разноски, свързани с участието ѝ в процедурата по медиация.
2. Страните си поделят поравно разноските, свързани с всички организационни въпроси, включително възнаграждението и разноските на медиатора. Възнаграждението на медиатора е същото като възнаграждението, предвидено за председателя на арбитражен състав в съответствие с правило 12 от приложение 7 (Процедурен правилник).

**МЕХАНИЗЪМ ЗА МЕДИАЦИЯ ЗА РАЗРЕШАВАНЕ НА СПОРОВЕ
МЕЖДУ ИНВЕСТИТОРИ И СТРАНИТЕ**

ЧЛЕН 1

Цел

Целта на механизма за медиация е да улесни намирането на взаимноприемливо решение посредством комплексна и бърза процедура с помощта на медиатор, посочена в член 3.31 (Медиация).

РАЗДЕЛ А

ПРОЦЕДУРА ПО МЕХАНИЗМА ЗА МЕДИАЦИЯ

ЧЛЕН 2

Започване на процедурата

1. Всяка от страните по спора може по всяко време да поиска започване на процедура по медиация. Това искане се отправя писмено към другата страна.

2. Когато искането се отнася до твърдяно нарушение на настоящото споразумение от страна на органите на Съюза или от органите на държава — членка на Съюза, то се изпраща на ответника, както е определено в член 3.32 (Уведомление за намерение за подаване на иск). Ако не е определен ответник, то се изпраща до Съюза. Ако искането бъде прието, в него трябва да се посочва дали Съюзът или съответната държава — членка на Съюза, е страна по медиацията¹.
3. Страната по спора, към която е отправено искането, разглежда добронамерено искането и го приема или отхвърля в писмена форма в срок от 45 дни или, когато такова искане е подадено след искане за консултации съгласно член 3.30 (Консултации) — в рамките на 30 работни дни от получаването му.
4. Искането съдържа:
 - а) резюме на различията или споровете, включително, когато е уместно, идентифициране на съответните правни инструменти, което позволява да се установи въпросът, във връзка с който е повдигнато искането;
 - б) имената и данните за контакт на подаващата искането страна и нейните представители; и

¹ С цел постигане на по-голяма сигурност, когато искането се отнася за третиране от страна на Съюза, страна по медиацията е Съюзът, а всяка засегната държава — членка на Съюза, се включва изцяло в медиацията. Когато искането се отнася за третиране от страна на държава — членка на Съюза, страна по медиацията е засегнатата държава — членка на Съюза, освен ако тя не поиска страна да бъде Съюзът.

- в) позоваване на споразумението за медиация или покана до другата страна или другите страни по спора да участват в процедурата по медиация съгласно настоящия механизъм за медиация.

ЧЛЕН 3

Избор на медиатор

1. Ако двете страни по спора се споразумеят за процедура по медиация, те полагат усилия да постигнат съгласие относно избора на медиатор в рамките на 15 работни дни от датата на получаване на отговора на искането.
2. Ако страните по спора не могат да постигнат съгласие относно избора на медиатор в рамките на посочения срок, всяка от страните по спора може да поиска от председателя на Съда да избере чрез жребий и да назначи медиатор измежду членовете на Съда, които не са нито граждани на държава — членка на Съюза, нито на Виетнам.
3. Председателят на Съда назначава медиатора в срок от пет работни дни след получаване на искането, посочено в параграф 2.
4. Медиаторът подпомага по безпристрастен и прозрачен начин страните по спора да постигнат взаимноприемливо решение.

ЧЛЕН 4

Правила на процедурата по медиация

1. Веднага щом това стане възможно след посочването на медиатора, медиаторът обсъжда със страните по спора лично, по телефон или чрез други средства за комуникация:
 - а) провеждането на медиацията, и по-специално всички неуредени процедурни въпроси, като езиците и местоположението на срещите за медиация;
 - б) предварителния график за провеждането на медиацията;
 - в) всяко правно задължение за оповестяване на информация, което може да бъде от значение за провеждането на медиацията;
 - г) дали страните по спора желаят да постигнат съгласие в писмена форма да не започват или да не продължават каквито и да било други производства по уреждане на спорове, свързани с различията или споровете, които са предмет на медиацията, докато медиацията е в ход;
 - д) дали е необходимо да се предвидят специални договорености за одобряването на спогодба за уреждане на спора; и
 - е) финансовите споразумения, например изчисляването и плащането на хонорарите и разноските на медиатора в съответствие с член 8 (Разноски) от настоящото приложение.

2. Медиаторът може да реши кой е най-подходящият начин за изясняване на спорната мярка. По-специално медиаторът може да организира срещи между страните, да се консултира с тях заедно или поотделно, да потърси помощ от съответните експерти и заинтересовани лица или да се консултира с тях, както и да предоставя всякаква допълнителна подкрепа по искане на страните. Преди обаче да потърси помощ от съответните експерти и заинтересовани лица или да се консултира с тях, медиаторът се консултира със страните по спора.
3. Медиаторът може да даде съвет или да предложи решение за обсъждане от страните, които могат да приемат или да отхвърлят предложеното решение или да постигнат съгласие за друго решение. Медиаторът обаче не дава съвети или становища относно съвместимостта на спорната мярка с настоящото споразумение.
4. Процедурата се осъществява на територията на съответната страна или по взаимно съгласие — на друго място или по друг начин.
5. При спазване на разпоредбите на параграф 1, буква б) страните по спора полагат усилия да стигнат до взаимноприемливо решение в срок от шестдесет дни от назначаването на медиатора. В очакване на окончателното решение страните по спора могат да обсъдят евентуални временни решения.
6. Съюзът, държава — членка на Съюза, или Виетнам, когато действат като страна в процедура по медиация, могат да направят публично достояние взаимноприемливите решения, при условие че бъде заличена всякаква информация, обозначена като поверителна или защитена.

7. Процедурата се прекратява:

- а) с приемането на взаимноприемливо решение от страните по спора — на датата на приемане;
- б) с писмена декларация на медиатора след консултация със страните по спора, че по-нататъшните усилия за осъществяване на медиация биха били безрезултатни; или
- в) с писмено предизвестие на някоя от страните по спора.

РАЗДЕЛ Б

ИЗПЪЛНЕНИЕ

ЧЛЕН 5

Изпълнение на взаимноприемливо решение

1. Когато страните по спора са постигнали съгласие, всяка от тях полага усилия да предприеме необходимите мерки за изпълнението на взаимноприемливото решение в уговорения за тази цел срок.
2. Изпълняващата страна уведомява писмено другата страна относно всички предприети стъпки или мерки за изпълнението на взаимноприемливото решение.

3. По искане на страните медиаторът им предава в писмена форма проект на фактологичен доклад, в който се обобщават:
 - а) спорната мярка — предмет на процедурите;
 - б) следваните процедури; и
 - в) всички взаимноприемливи решения, постигнати като краен резултат от процедурата по медиация, включително евентуални временни решения.

4. Медиаторът предоставя на страните по спора петнадесет дни за коментари по проекта на фактическия доклад. След като разгледа коментарите, предоставени от страните по спора в указания срок, медиаторът им представя в писмена форма окончателен фактически доклад в срок от петнадесет работни дни. Фактологичният доклад не съдържа тълкувания на настоящото споразумение.

РАЗДЕЛ В

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 6

Отношение към уреждането на спорове

1. Процедурата съгласно настоящия механизъм за медиация не е предназначена да служи като основа за процедурите по уреждане на спорове съгласно настоящото или друго споразумение. В такива процедури по уреждане на спорове никоя от страните по спора не може да се осланя на или да представя като доказателство, нито пък съдебен орган може да взема под внимание:
 - а) позициите, възприети от страна по спора по време на процедурата по медиация;
 - б) обстоятелството, че другата страна е изразила своята готовност да приеме конкретно решение във връзка с мярката, предмет на медиацията; или
 - в) съветите или предложенията на медиатора.
2. Освен ако не е предвидено друго в споразумение съгласно член 4 (Правила на процедурата по медиация), параграф 1, буква г) от настоящото приложение, механизмът за медиация не накърнява правата и задълженията на страните по споразумението и страните по спора по смисъла на глава 3 (Уреждане на спорове).

3. Освен ако страните не се споразумеят за друго и без да се засягат разпоредбите на член 4 (Правила на процедурата по медиация), параграф 6 от настоящото приложение, всички стъпки на процедурата по медиация, включително всякакви съвети или предложени решения, са поверителни. Всяка страна по спора обаче може да разгласи публично факта, че е в ход процедура по медиация.

ЧЛЕН 7

Срокове

Всеки срок, посочен в настоящото приложение, може да бъде изменен по взаимно съгласие на страните.

ЧЛЕН 8

Разноски

1. Всяка от страните заплаща собствените си разноски, свързани с участието ѝ в процедурата по медиация.
2. Страните си поделят поравно разноските, свързани с всички организационни въпроси, включително възнаграждението и разноските на медиатора. Възнаграждението на медиатора е в съответствие с възнаграждението, предвидено за членовете на Съда по силата на член 3.38 (Съд), параграф 16.

КОДЕКС ЗА ПОВЕДЕНИЕ НА ЧЛЕНОВЕТЕ НА СЪДА,
ЧЛЕНОВЕТЕ НА АПЕЛАТИВНИЯ СЪД И МЕДИАТОРИТЕ

ЧЛЕН 1

Определения

За целите на настоящия кодекс за поведение:

- а) „член“ означава член на Съда или член на Апелативния съд, създаден съгласно раздел Б (Разрешаване на спорове между инвеститори и страните);
- б) „медиатор“ означава лице, което осъществява процедура по медиация в съответствие с член 3.31 (Медиация) и приложение 10 (Механизъм за медиация при спорове между инвеститори и страните);
- в) „кандидат“ означава лице, което е обект на обсъждане за евентуално избиране за член на Съда или член на Апелативния съд;
- г) „помощник“ означава лице, което в рамките на мандата на определен член го подпомага при извършването на проучвания или му оказва съдействие при изпълнение на неговите функции;

- д) „персонал“ по отношение на член означава лицата, които са под негово ръководство и негов надзор, с изключение на помощниците.

ЧЛЕН 2

Отговорности в рамките на процедурата по уреждане на спорове

Всеки кандидат и всеки член трябва да избягват нарушаването на деонтологичните норми или създаването на впечатление за такова нарушаване, да бъдат независими и безпристрастни, да избягват всеки пряк или косвен конфликт на интереси.

ЧЛЕН 3

Задължения за деклариране

1. Преди назначаването им, кандидатите са длъжни да декларират пред страните наличието на всякакви интереси, връзки или други обстоятелства от миналото или настоящето, които биха могли да повлияят на тяхната независимост или безпристрастност, или които биха могли логично да създадат впечатление за нарушаване на деонтологичните норми или за пристрастност. За тази цел кандидатът е длъжен да полага всички разумни усилия, за да се информира за съществуването на такива интереси, връзки или обстоятелства.
2. Членовете са длъжни писмено да осведомяват страните по спора по въпроси, свързани с действително или евентуално извършени нарушения на настоящия кодекс за поведение.

3. Членовете продължават да полагат всички усилия да се информират за посочените в параграф 1 интереси, връзки или обстоятелства. Членовете декларират тези интереси, връзки или обстоятелства на страните по спора¹.

ЧЛЕН 4

Задължения на членовете

1. Членовете изпълняват съвестно и своевременно задълженията си по време на цялата процедура, по справедлив и прилежен начин.
2. Членовете разглеждат единствено онези въпроси, които са повдигнати по време на производството и са от значение за вземането на решение, и не могат да делегират това правомощие на друго лице.
3. Членовете вземат всички подходящи мерки, за да се уверят, че техните помощници и персонал познават и спазват членове 2, 3, 5 и 7 от настоящия кодекс за поведение.
4. Членовете не могат да обсъждат какъвто и да било аспект на предмета на производството със страна/страните по спора в отсъствието на другите членове на съдебния състав на Съда или на Апелативния съд.

¹ За по-голяма сигурност това задължение не се отнася до информация, която вече е обществено достояние или е била известна или разумно е можело да се очаква, че е известна на всички страни по спора.

ЧЛЕН 5

Независимост и безпристрастност на членовете

1. Членовете трябва да бъдат независими и безпристрастни и да избягват създаването на впечатление за пристрастност или за нарушаване на деонтологичните норми и не трябва да се повлияват от личен интерес, от оказван външен натиск, от съображения от политически характер, от обществен протест, от лоялност към някоя от страните по споразумението или към страна по спора или от страх от критика.
2. Никой арбитър няма право пряко или косвено да поема задължения или да приема облаги под каквато и да било форма, което по някакъв начин би възпрепятствало или би създавало впечатление за възпрепятстване на надлежното изпълнение на неговите задължения.
3. Членовете не могат да използват положението си на такива, за да обслужват лични или частни интереси; същевременно те трябва да се въздържат от каквото и да било действие, което може да създаде впечатление, че други лица са в състояние да им окажат влияние.
4. Членовете не трябва да позволяват поведението или преценката им да бъдат повлияни от връзки или задължения от финансов, търговски, професионален, семеен или социален характер.
5. Членовете трябва да се въздържат от установяване на каквито и да било връзки или придобиване на всякакви финансови облаги, които биха могли да повлияят на тяхната безпристрастност или които биха могли логично да създадат впечатление за нарушаване на деонтологичните норми или за пристрастност¹.

¹ В интерес на правната сигурност фактът, че даден член получава приходи от някое правителство или има семейна връзка с лице, което получава доходи от правителството, сам по себе си не се счита за несъответстващ на параграфи 2 и 5.

ЧЛЕН 6

Задължения на бившите членове

1. Всички бивши членове трябва да се въздържат от действия, които могат да създадат впечатление за проявена пристрастност при изпълнение на задълженията им или за каквато и да било извлечена изгода от решенията на Съда или на Апелативния съд.
2. Без да се засягат член 3.38 (Съд), параграф 5 и член 3.39 (Апелативен съд), параграф 9, членовете поемат ангажимент след края на своя мандат да не участват в:
 - а) инвестиционни спорове, които преди края на техния мандат са били висящи пред Съда или пред Апелативния съд;
 - б) инвестиционни спорове, които те са разглеждали като членове на Съда или на Апелативния съд, и други спорове, които са фактически свързани с такива спорове или произтичат от същите събития или обстоятелства като тези спорове.
3. Членовете поемат ангажимент за срок от три години след края на своя мандат да не действат като представители на някоя от страните по инвестиционни спорове, разглеждани от Съда или от Апелативния съд.

4. Ако председателят на Съда или на Апелативния съд бъде информиран или по друг начин узнае за твърдения, че бивш член на Съда или съответно на Апелативния съд е нарушил задълженията си по параграфи 1—3, председателят разглежда въпроса и осигурява на бившия член възможност да бъде изслушан и след извършване на проверка информира:
- а) професионалния орган или друга подобна институция, с който(която) е свързан бившият член;
 - б) страните; и
 - в) председателя на всеки друг съответен съд или апелативен съд, компетентен да разглежда инвестиционни спорове, с оглед на предприемането на подходящи мерки.

Председателят на Съда или на Апелативния съд обявява решението си да предприеме действията, посочени в букви а)–в), заедно с причините за това.

ЧЛЕН 7

Поверителност

1. Настоящите и бившите членове нямат право в нито един момент да разкриват или използват сведения, които не са общоизвестни и са свързани с производството или са им станали известни в хода на производството, освен за целите на това производство, и в никакъв случай не могат да разкриват или използват тези сведения за своя собствена изгода или за изгода на други лица, или с цел да увредят интересите на други лица.

2. Членовете нямат право да разгласяват решение на Съда или части от него преди неговото публикуване в съответствие с разпоредбите относно прозрачността на член 3.36 (Прозрачност на производството).
3. Настоящите и бившите членове нямат право в нито един момент да разкриват съдържанието на обсъжданите от Съда или Апелативния съд въпроси или мнението на който и да било от членовете, независимо какво е това мнение.

ЧЛЕН 8

Разноски

Всеки член води и представя отчет за времето, отделено на процедурата, както и за направените разноски.

ЧЛЕН 9

Медиатори

Правилата, описани в настоящия кодекс за поведение и приложими към настоящите или бившите членове, се прилагат *mutatis mutandis* към медиаторите.

ЧЛЕН 10

Консултативен комитет

1. Както председателят на Съда, така и председателят на Апелативния съд се подпомагат от консултативен комитет, за да се гарантира правилното прилагане на кодекса на поведение и на член 3.40 (Етика) и за изпълнение на всякакви други задачи, когато са предвидени такива.
 2. Консултативният комитет се състои от съответните заместник-председатели и от двамата най-старши членове на Съда или на Апелативния съд.
-

ПАРАЛЕЛНИ ПРОИЗВОДСТВА

1. Без да се засяга член 3.34 (Други искове), параграф 1, инвеститор от ЕС като страна по споразумението не може да предяви пред Съда иск по реда на глава 3 (Уреждане на спорове), раздел Б (Разрешаване на спорове между инвеститори и страните) с твърдението, че Виетнам е нарушил разпоредба, посочена в член 2.1 (Обхват), ако инвеститорът е предявил иск с твърдение за нарушение на същата разпоредба, посочена в член 2.1 (Обхват), в рамките на спор пред съд или административен орган на Виетнам или пред международен арбитраж¹.

¹ Фактът, че инвеститорът е предявил иск, с който се твърди, че Виетнам е нарушил разпоредба от глава 2 в рамките на спор пред съд или административен орган на Виетнам или пред международен арбитраж по отношение на една от неговите инвестиции не пречи същият този инвеститор да предяви иск с твърдение за нарушение на същите разпоредби пред Съда по реда на глава 3 (Уреждане на спорове), раздел Б (Разрешаване на спорове между инвеститори и страните) по отношение на други инвестиции, когато за тези инвестиции се твърди, че са засегнати от същата мярка.

2. Без да се засяга член 3.34 (Други искиове), параграфи 2 и 3, в случай че Виетнам е ответник, инвеститор от ЕС като страна по споразумението не може да предяви иск пред Съда съгласно глава 3 (Уреждане на спорове), раздел Б (Разрешаване на спорове между инвеститори и страните) с твърдението, че дадена мярка не е в съответствие с разпоредбите на глава 2, ако лице, което пряко или косвено контролира или е контролирано пряко или косвено от инвеститора (наричано по-долу „свързано лице“), е предявило иск пред Съда или друг вътрешен или международен съд или орган, твърдейки нарушение на същите разпоредби по отношение на същата инвестиция и:
 - а) искът на това свързано лице е бил удовлетворен със съдебно решение или спогодба; или
 - б) искът на това свързано лице е висящ и то не го е оттеглило.
3. По отношение на искиове, които не попадат в обхвата на параграф 1 или 2 от настоящото приложение, се прилага член 3.34 (Други искиове).

РАБОТНИ ПРОЦЕДУРИ НА АПЕЛАТИВНИЯ СЪД

1. Работните процедури на Апелативния съд, създаден в съответствие с член 3.29 (Апелативен съд), параграф 10, включват и засягат, наред с другото:
 - а) практически правила във връзка с разискванията от съдебните състави на Апелативния съд и с комуникацията между членовете на Апелативния съд;
 - б) правила за връчване на документи и на подкрепяща документация, включително правила за коригиране на технически грешки в тези документи;
 - в) процедурни аспекти, свързани с временното спиране на производството в случай на смърт, оттегляне, нетрудоспособност или отстраняване на даден член на Апелативния съд от съдебния състав или от Апелативния съд;
 - г) правила за коригиране на технически грешки в решенията на съдебните състави на Апелативния съд;
 - д) правила за съединяване на две или повече жалби, отнасящи се до едно и също неокончателно решение; и

- е) правила за езика на процедурата по обжалване, която по принцип се провежда на същия език както производството пред Съда, постановил подлежащото на обжалване неокончателно решение.
2. Работните процедури може също така да включват ръководни принципи по отношение на следните аспекти, които впоследствие могат да бъдат обект на определения, постановени от съдебните състави на Апелативния съд:
- а) указателни срокове и последователността на изявленията до и изслушванията от съдебните състави на Апелативния съд;
 - б) логистични аспекти, свързани с хода на производството, например местата на разисквания и изслушвания от съдебните състави на Апелативния съд и условията на представителството на страните по спора; и
 - в) предварителни процедурни консултации и възможни обсъждания преди изслушванията между съдебния състав и страните по спора.
-